

В кожній пиягетці є трохи МЮРЕДУ... Однак лишень МЮРЕД є вповні МЮРЕД.

По причині лишень її знання, Природа вибрала богату, глинкувату землю Сходу где росте найбільшій у світі тютюн на цигаретці.

Листок турецького тютюну рівняється, домашньому, як фіялковий листок до капустяного листка - у величині, тканні і запаху.

Один є маленький, тонко-ясний і знаменито пахучий. Другий, великий, товстий і жиластий.

Майже кожда цигаретка, включаючи домашню, має в собі шось

турецького тютюну. А принада, в кожній приправі є звичайно залежна від проценту турецького тютюну.

Мюред се сама краса, принада, позаяк Мюред суть в повні турецькі. Вистість ся полягає не лишень в складниках; а також в відставі і основі цілої цигаретки.

Для Вас, що шукаєте найбільшій якості в цілій цигаретці - яко цілості а не в часті - Мюред суть найбільшій цигаретки у світі до куровання.

MURAD

ТУРЕЦЬКІ Цигареткі

„ВСЕ ТУРЕЦЬКЕ значить - - - - - ВСЕ ПРИНАДНЕ“

© 1925 F. LORILLARD COMPANY, PIT. TWO

ДОЛЯ ТИХ, ЩО ПОВЕРТАЮТЬ НА БАТЬКІВЩИНУ.

Бюлетень об'єднання українських емігрантських організацій в Каліні (Польща) та його околицях, ч. 8, з 1. липня 1925 р., пише:

Тижнів кілька тому прибув в наше місто із совєдського району лікар Полак, якого вміняно польським урядом за комуністів.

Він просидів 22 місяці в тій самій в'язниці, в якій прикинувши життя Борис Савінков.

Ось що оповідає пан лікар про долю тих, що повертаються до дому.

Після розгрому армії Врангеля емігрували до Сербії козацькі військові старшини (підполковник) Р-ів, закінчивши в м. К-рі дружину і 5 дітей. Довго не знав він про долю родини й не отримував жадних вистягів додому. Не писав і сам, бо боявся наражати своїх на небезпеку. Зрештою відважився, а згодом одержав і відповідь, що ще живуть, але сильно бідують, бо немає кому заробляти на хліб.

Після кількох листів запитав п. Р-ів родину, чи не міг би він повернутися додому, щоб допомогти сім'ї.

Відповіла дружина, що бучим то й можна, бо ж, Совіти, оголошили широкую амністію, і тим, що повертають за кордон, поки не чинять жадного зла.

Після цього починає п. Р-ів певні кроки, в наслідок чого о-

держав „всепросяхую грамоту“ й поїхав додому.

По приїзді зголосився до відповідного комісара (б. воїнський начальник), де його взяли на учот, видавши відповідного папірця, і відпустили. Два місяці пробув п. Р-ів у дома, і ніхто його дійсно не зачіпав, але роботи, як не шукав, всеж так і не знайшов.

На самому початку третього місяця „награвува“ до нього „резвничка“, зробила строжайший обшук і, хоч абсолютно нічого не знайшла, щоб дало привід до чогось причіпиться, — всеж заарештувала його і вивезла аж до Москви, де й посалала до згаданого в'язниці. Через деякий час з'явився над п. Р-им суд, який і засудив його на три роки з половиною. Р-ів у 1905 році на чолі міської міліції, чинивши, робив і фінансові погроми. Присудженим засудили його, як і жидок (підставив лице), який про те все сказав. Як не виправдувався п. Р-ів, нічого не поможло. Його було в числі інших 77 чоловік розстріляно й загорнено в загальній могилі недалеко проїжджої дороги.

В той же день, вночі, до виконання процедури розстрілу, їхав повз те місце селянин. Коли бачить, зі сльозою пасивною могилу проледався і рухався людська рука.

Зупинився дядько коня, зізва з возу, підійшов до могилы, перекрестився, зачав розгортати землю й хутко наглобув з могилы живу людину, всю закріпавелу. Забрав її на воза і зрозумів, що міг, відійти і здох-

шпиталю. Людина та була той самий п. Р-ів, який не був забутий, лишень тяжко ранений і страив притомність, коли його забрали в могилу, а потім, приїждючи до пам'яті і зацілюючись в калюжі людської, своєї й чужої крові став битися в могилу, аж поки якое не проледався на поверх землі, яку, на щастя, побачив проїжджий селянин.

Проїшло 4 місяці. П. Р-ів не лежав в шпиталі з незгодованими ранами, коли його знов тягнуть до суду. Знов зачинається та сама процедура, знов той же жидок-сидок, знов жадні до грошей, а не приймають під увагу і знов... кради смерті. Тоді пішов п. Р-ів прохати до ВІШКУ, в якому повторює те, що виклав перед останнім складом суду, а саме: що він ніколи, нігде й ніяких жидівських погромів не робив; що за те, що він був бідогадийцем — був аместо-вавий, в знак чого одержав охорону грамоту; що після повернення за кордон жадною політкою не займався; при обшуків у нього жадного клаптика будь-якого папіру чи чого иншого компрометуючого не знайдено, та, зрештою, коли на думку суду він і звинувачений чим перед комоною то за це вже був розстріляний і в могилі закладений. Колик після цього сам Бог вернув його знову, з небутия в цей світ то він Р-ів не міг ще зробити будь-якої провини вагалі, а проти комунізму окрема й особливо, бо лежав усеї цей час нерухомо в шпиталі та щеї під левою най-

пильнішим доглядом відповідних поліційних чинників. На закінчення просив помилувати його.

І, уявив собі, ВІШК так... „помилував“, змінивши кару смерті десьто роками тижної в'язниці.

В листі з Варшави п. Корнінський пише: „Тут цілий рід наших емігрантів одержав листи, в яких попереджається про те, щоб вони припинили переписку й щоб не думали повертатися на Україну“.

З ТОБОЮ.

Щож тобі скажати?...
Хіба тільки тоє,
Що у серцю моє
Всегда ми обоє.

З тобою у серцю
Я спати-лагаю,
З тобою у серцю
Очи отираю.

З тобою я, серце,
Не треба шукати,
З тобою ми віки
Хочу проживати.

З тобою у серцю
Буду проживати,
З тобою у серцю
Буду умирати.

Шашков, Па, 12, серпня 1925.

Анна Хомко.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ
ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ
ЦЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

Ольга Кобилянська.

УКРАЇНСЬКА ВДАЧА.

(Уривок з повісті „Щарівна“).

Тепер застановався я знов над тим, що є люде так як нації. Взастило, що характери поодиноких людей є аналогічні характерам поодиноких націй. Не правда?

Так приміром є характери, по котрих можна зпевністю надіятися, що сповнять цей або той учинок, сповнять щось несподівано великого, сильного. Є переняті якоюсь красою, що зостається завжди і в різних випадках своїм і є свобода від усіх буденних додатків. Такі є й наші.

А протиню — є знов-натурі, одарені багато, але наповнені скрізь смутком. Змагають до всього, але не здобувають нічого. Іх істота перенята наклоню до терпіння і туги, мов розстїна до сонячного тепла.

Я власне думала, що несподіванку цей тон вічної туги, так як несподіванку олюбостини туги, що хоррий уміє на блідому лиці нашого народу. З самого жадно за минулим ми вже оселюди, а жалібно мелодія, що зазвучить у нашій дулі, і котру ми так добре розуміємо, заколисала всі наші сили до немочи. Чи не так? Ах, це правда, а також донька українського народу!

І чи він вірне у відродженні таких характерів або народів? Вони... потребують, щоб хтось ностероний їх рухив!

В тім і лихо, що вони не мають в собі того імпульсу, що мусять тих „порушень“ дізнати, що так уособлені ества не мають жадної будучини. Вони подобаються на арфи сольські, що грають лиш тоді, коли вітер порушить їх струни, а й тоді грають сумно. Над цим я не думаю саме тепер перший раз. Над цим думаю я частіше і звичайно настроюють мене такі гадки сумно!

Я не люблю народу, значить ту грубу, необтесану, хоч і добродушну, неісповану ше масу, котрої не зрозуміє ніякогов то чотче думачий ум. Не люблю, бо серед тієї темної товпи чоловіків освічених і своїм людками стить сам мов налетів.

Ми така низько думача маса, що не вміє одушевлятися. Чи я не назвала вже раз цього? Сторонити щось таке, що тривалолюбні. Та маса в самого ожидання і неспівності подолання і запала в нидианя. Чому в нас так мало гордості і відповідної сили, так мало наклоню до величчя, так мало поривів до могутності? Чому, чому воно так?

Я засуджую тих, що можуть більше зробити, як добути про буденні шлі, або що служать лиш партиям. Чому не служать в спосіб гарний своїй вітчизні, або хоч своєму талантові? Але ми... Ми горді, ми наймичні з природи і вміємо лиш жалі-

тись! Ненавиджу тих, що лиш проливають сльози, як і тих, що не мають в собі тепла!

ВИКРИТТЯ ВЕЛИКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Свідство в справі комуністів, німаних підчас стрілянини на вулицях Варшави, допровадили до викриття великої комуністичної організації.

ДР. Б. ГОГЕНБЕРГ
спеціаліст зі старого хвороб. Лічить недуги мущин і жінок, як внутрішні так і зовнішні. Переводить важкі операції. Без болю і безпечно лікує поразки.

ДР. В. НОНЕНБЕРГ
303 EAST 126 STREET
Близько 3-го Еллі
NEW YORK, N. Y.
Головна офісція чоловіків з 9-го ранку до 8-го вечору.
Тел. Штайнман 4032

МУШИНІ І ЖЕНЩИНІ
Один і Хронічний Сифіліс лікується після найновітніших методів. Нама рішучий як небезпечна хвороба, або як довго триває, і може пошкодити Вам.
Повністю скоро в хворобі нервових, шкірних, кровних, внутрішніх, мочових, репродуктивних, сифілісу, алергій, опілати, укріплення.
Повністю виліковує жадні хвороби.

DR. L. J. ZINS
110 E. 16th ST., NEW YORK
мешає 4th Ave. і Irvington Place
Секція лікує від 25 літ.
Головна Лікує з ранку до 8 вечору.
в Голлівуді від 9 ранку до 5 вечору.
Тел. Штайнман 4032

DR. M. SMITH
16 EAST 17th STREET, NEW YORK
Тел. Orchard 6073
Кожного дня з 9-го ранку до 8-го вечору.
Головна Лікує з ранку до 8 вечору.
в Голлівуді від 9 ранку до 5 вечору.
Тел. Штайнман 4032

